

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/74/2018
Identifikačné číslo spisu: 5018200159
Dátum vydania rozhodnutia: 02.04.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančenič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5018200159.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: WEGA Martin, v.o.s., IČO: 31 626 203, R. Viesta 4080/19, Martin, zastúpený: Mgr. Andrea Šutovská, advokátka, Vajanského 39, Trnava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102210861/2017 zo dňa 18.10.2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/56/2018-65 zo dňa 30.08.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 30S/56/2018-65 zo dňa 30.08.2018 odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102210861/2017 zo dňa 18.10.2017 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie žalovaného“) a žalovanému nepriznal voči žalobcovi náhradu trov konania. Napadnutým rozhodnutím žalovaného bolo podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Žilina č. 101432847/2017 zo dňa 26.06.2017 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane v sume 7 120,09 eur na dani z pridanej hodnoty (ďalej aj len „DPH“) za zdaňovacie obdobie júl 2014.

2. Krajský súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že podanie žalobcu zo dňa 18.05.2018 posúdil podľa jeho povahy a obsahu ako správnu žalobu v zmysle § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „S.s.p.“ alebo aj len „Správny súdny poriadok“). Ďalej citoval § 69 ods. 4 a 6, § 97, § 98 ods. 1 písm. d/, § 177 ods. 1 a § 181 ods. 1 S.s.p. konštatujúc, že na základe výzvy zo dňa 06.08.2018 bol krajskému súdu doručený originál napadnutého rozhodnutia žalovaného, originál doručeny o doručení predmetného rozhodnutia právnej zástupkyňi žalobcu, splnomocnenie udelené žalobcom dňa 25.04.2017 právnej zástupkyňi na zastupovanie v celom konaní pri správe daní v

súvislosti s daňovou kontrolou Daňového úradu Žilina, pobočka Martin na DPH za zdaňovacie obdobie január až december 2014 a január až december 2015 a zápisnicu o ústnom pojednávaní č. 101089871/2017 zo dňa 26.05.2017 vyhotovenú Daňovým úradom Žilina, pobočka Martin. Z pripojenej doručky mal krajský súd za preukázané, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo právnej zástupkyňi žalobcu doručené dňa 27.10.2017. Rovnako žalobca v žalobe uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného prevzal prostredníctvom svojej právnej zástupkyne dňa 27.10.2017.

3. V danom prípade dňom, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty, t. j. dňom, kedy bolo napadnuté rozhodnutie žalobcovi doručené, bol deň 27.10.2017. Od 27.10.2017 teda začala plynúť lehota dvoch mesiacov na podanie žaloby podľa § 181 ods. 1 S.s.p. Posledný deň dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby pripadol na 27.12.2017 (streda, pracovný deň). Žalobca podal žalobu na krajskom súde až dňa 18.05.2018. Vzhľadom na to, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo žalobcovi doručené dňa 27.10.2017 a žaloba bola podaná na krajskom súde dňa 18.05.2018, krajský súd konštatoval, že žaloba bola podaná po uplynutí dvojmesačnej lehoty na jej podanie, t. j. oneskorene. Z uvedeného dôvodu krajský súd aplikujúci § 98 ods. 1 písm. d/ S.s.p. žalobu odmietol.

II.

4. Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť navrhujúc, aby kasačný súd podľa § 462 ods. 1 S.s.p. zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Poukázal na to, že prvostupňovým rozhodnutím mu Daňový úrad Žilina vyrubil rozdiel dane v sume 7 120,09 eur na DPH za zdaňovacie obdobie júl 2014 a toto rozhodnutie bolo potvrdené napadnutým rozhodnutím žalovaného, ktoré mu bolo doručené dňa 27.10.2017. Dňa 22.12.2017, teda v zákonnej dvojmesačnej lehote, podal na krajskom súde žalobu, o ktorej rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 30S/120/2017 zo dňa 13.02.2018 tak, že konanie zastavil, pretože nezaplatil v súdom stanovenej lehote súdny poplatok. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ dňa 16.03.2018 sťažnosť, o ktorej rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 30S/120/2017 zo dňa 24.04.2018 tak, že sťažnosť zamietol.

5. Dňa 18.05.2018 podal sťažovateľ na Krajskom súde v Žiline novú žalobu o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného. Mal za to, že od podania pôvodnej žaloby, teda od 22.12.2017 až do 18.05.2018 (do právoplatnosti uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 30S/120/2017 zo dňa 24.04.2018 o zamietnutí sťažnosti) prekluzívna dvojmesačná lehota na podanie žaloby spočívala. A keďže sťažovateľ podal dňa 18.05.2018 novú žalobu o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného, nepodal ju podľa jeho názoru oneskorene, ale v zákonnej lehote.

III.

6. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

IV.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 455 S.s.p. a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu (sťažovateľa) nie je dôvodná.

8. Kľúčovou otázkou vo veci bolo posúdenie včasnosti podania správnej žaloby o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného (v poradí druhej) a vysporiadanie sa s námietkou sťažovateľa ohľadom „spočívania“ prekluzívnej dvojmesačnej lehoty na jej podanie.

9. Správny súdny poriadok ustanovuje lehotu na podanie správnej žaloby v § 181 ods. 1 tak, že fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

10. Lehota na podanie správnej žaloby ustanovená v § 181 ods. 1 S.s.p. je lehotou procesnoprávnou. Procesnoprávna povaha lehoty na podanie správnej žaloby má za následok, že na jej zachovanie stačí, ak sa posledný deň lehoty podá správna žaloba na správnom súde alebo sa odovzdá na poštovú prepravu.

11. Podľa § 69 ods. 4 S.s.p., lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojim pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

12. Podľa § 69 ods. 6 S.s.p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na správnom súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak podanie urobené elektronickými prostriedkami je doručené mimo pracovného času.

13. Je nesporné, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo doručené sťažovateľovi 27.10.2017, pričom tento deň sa považuje za deň, kedy nastala udalosť určujúca začiatok lehoty na podanie správnej žaloby. Od tohto dňa, t. j. od 27.10.2017 mu začala plynúť zákonná lehota ustanovená v § 181 ods. 1 S.s.p. na jej podanie. Taktiež je nesporné, že sťažovateľ podal správnu žalobu na krajskom súde až dňa 18.05.2018. Je preto potrebné prisvedčiť krajskému súdu, že sťažovateľ podal správnu žalobu (v poradí druhú) oneskorene, nakoľko posledný deň dvojmesačnej lehoty na jej podanie pripadol na 27.12.2017 (streda), pričom sťažovateľ podal správnu žalobu na krajskom súde až dňa 18.05.2018.

14. Námietku sťažovateľa, že správnu žalobu podal v zákonnej lehote a nie oneskorene, nakoľko podľa jeho názoru v čase od podania pôvodnej žaloby (teda od 22.12.2017 do 18.05.2018) prekluzívna dvojmesačná lehota na jej podanie spočívala, považoval kasačný súd za nedôvodnú. V prvom rade je potrebné ozrejmiť, že sťažovateľ podal na krajskom súde prvú správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného dňa 22.12.2017, teda v zákonnej lehote. Z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 30S/120/2017 zo dňa 13.02.2018 konanie zastavil. Následne podal sťažovateľ na krajskom súde dňa 18.05.2018 ďalšiu správnu žalobu, ktorou sa rovnako domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného.

15. V súvislosti s námietkou sťažovateľa o spočívání prekluzívnej dvojmesačnej lehoty na podanie správnej žaloby od momentu podania prvej správnej žaloby až do právoplatnosti uznesenia o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku kasačný súd uvádza, že Správny súdny poriadok v takomto prípade nepripúšťa situáciu, že by lehota na podanie (v poradí druhej) správnej žaloby spočívala. Jediný prípad, kedy zákon počíta so situáciou, keď lehota na podanie správnej žaloby neplynie (spočíva), je vtedy, ak (budúci) žalobca z dôvodu jeho materiálnej núdze požiadava pred podaním správnej žaloby postupom podľa § 10 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona v znení neskorších predpisov Centrum právnej pomoci o ustanovenie advokáta. V takomto prípade, od preukázateľného podania tejto žiadosti až do právoplatného rozhodnutia o nej, neplynie lehota na podanie správnej žaloby. Správny súdny poriadok viaže koniec neplynutia lehoty na skutočnosť, ktorou je právoplatnosť či už pozitívneho, alebo negatívneho rozhodnutia vydaného Centrom právnej pomoci. O takýto prípad však v prejednávanej veci nejde, a preto nemožno hovoriť o spočívání lehoty na podanie správnej žaloby.

16. To znamená, že od podania správnej žaloby na krajskom súde, za ktorú žalobca (sťažovateľ) nezaplatil súdny poplatok, až do právoplatnosti uznesenia krajského súdu o zastavení konania o predmetnej správnej žalobe, lehota na podanie ďalšej správnej žaloby o preskúmanie toho istého rozhodnutia žalovaného nespočíva, ale plynie ďalej, nakoľko na jej spočívání neexistuje zákonný dôvod. Z uvedeného je zrejmé, že sťažovateľ podal druhú správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného na krajskom súde dňa 18.05.2018 oneskorene.

17. Z uvedených dôvodov kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju zamietol.

18. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov tohto konania, keďže žalobca (sťažovateľ) v tomto konaní nebol úspešný a žalovanému právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi zásadne neprináleží.

19. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.